

EINSTEIN, MOSAD'IN CİNAYETLERİNE NE DEDİ?

Mossad uzmanı İngiliz Gordon Thomas "İsrail'in son birkaç yıl içinde, İran nükleer projeleri üstünde çalışan İranlılara yönelik düzenlediği suikastlerin, Kidon (süngü) adı verilen bir birim tarafından gerçekleştirildiğini belirtmiştir. Yahudi gazetesi Yediot Ahronot'a göre, bu birim 38 ajandan oluşmaktadır. Bu ajanlardan beşi kadındır. Ajanların hepsi 20-30 yaş arası olup hepsi de İran dili Farsça dâhil pek çok dil konuşmaktadırlar. Hepsisi de, İran'a kolayca girip çıkma olanaklarına sahiptir. Bu ajanların üsleri Negev Çölü'ndedir."

FIDEL CASTRO

25 Ağustos 2010 tarihli Reflection dergisinde, "Bir Uzman'ın Görüşleri" başlığı altında yayımlanan yazımda, bana göre, İran'la karşılaşılan bir nükleer çatışma olasılığı riskinin gerçek nedeninin, ABD ve müttefikleri tarafından girilen olağanüstü faaliyetler olduğundan söz etmiştim. Aynı yazımda, çok ünlü bir gazeteci olan Jeffrey Goldberg'in, ABD'de yayımlanan The Atlantic dergisinin o yılın Eylül ayındaki sayısında yer alan, "Geri Dönüşü Olmayan Nokta" başlıklı uzun makalesine gönderme yapıyordum.

Golberg, İsrail-karşıtı birisi değildir, tam tersine, bir İsrail hayranıdır, ABD'nin yanı sıra çifte vatandaşlıkla İsrail'e de bağlıdır ve askerlik hizmetini bu ülkede yapmıştır. Makalesinin başında Goldberg şöyle yazıyordu:

"İsrail, ABD, İngiltere ve diğer Batılı güçler tarafından yönetilen, (İran'ın yürüttüğü nükleer girişimi, sabote etme yoluyla, bazen de İranlı nükleer bilim adamlarının çok ince bir mühendislikle tasarlanmış yok edilmelerini içeren bir yolla, bozmaya yönelmiş programlar çerçevesinde düzenlenmiş) çok sayıda "engelleme operasyonlarının" devreye sokulması, İran'ın gelişiminin önemli ölçüde geriletilmesi de olasıdır."

Yukarıdaki paragrafta, parantez içinde bulunan sözcükler de Goldberg'e aittir. Yazımda, Goldberg'in bu bilmece kabilinden sözlerine yer verdikten sonra, bizi, Einstein'ın bu kadar korktuğu "savaş" olgusuna götüren, uluslararası politikanın Gordion düğümü yapısını analiz etmeye girişmiştim. En üst düzey bilimsel kapasiteye sahip nükleer bilim insanlarını ortadan kaldırmaya yönelik bu "engelleme operasyonlarını" duysaydı, Einstein ne derdi acaba?

Belki saçma ve inanılmaz olduğu için o sırada bu sözlere fazla önem vermedim, fakat aylar sonra, İran hükümetinin en son suçlamalarını, güvenilir bilgi kaynaklarından gelen haberleri ve güvenilir bilgi kaynağı olan kişilerin görüşlerini içeren yazılan okuduğumda, Goldberg'in o paragrafının etkisi bütün gücüyle yeniden beynime yerleşti. 2010 yılının bitmesine dört hafta kala, AFP şu haberi geçti: "Nükleerci bir İranlı bilim insanı öldürüldü. Tahran, ABD'yi ve İsrail'i, suikastin arkasında olmakla suçluyor." (AFP. 30 Kasım, 2010)

"Söz Tahran'da dün erken saatlerde, iki nükleer uzmana yapılan çifte saldırının faillerini aramaya gelince Mahmut Ahmedinejad'm sözlerinde kuşkudan eser yoktu: 'Suikast saldırılarının arkasında batılı hükümetlerin ve Siyonist rejimin parmağı var.' Tahran Şehit Beheşti Üniversitesi'nde profesör ve aynı zamanda İran Nükleer Topluluğu üyesi olan Macid Şeriyari, evinin birkaç metre ötesinde meydana gelen bir patlama nedeniyle hayatını kaybetmiş ve karısı da aynı olayda yaralanmıştı. Aynı üniversitede lazer fiziği konusunda uzman olan meslektaşı Feridun Abbasi ve karısı da, benzer bir saldırı sonucu, yaralanmışlardı. Bazı gazeteler Abbasi'nin öldüğünü duyursa da, sonunda Mehr ajansı, Abbasi'nin hayatını kurtarmayı başardığına dair haberi yayınlamıştı. Fars ajansına göre, 'kimliği belli olmayan teröristler', motosikletleriyle araçlara yaklaşıp, lapa bombalarını atmışlardı."

"Ahmedinejad başkanlığındaki İran meclis üyeleri ve İran İçişleri Bakanı Mustafa Muhammed Najjar; İran ve diğer ulusların katılımı ile ve 5+1 üye ile yapılması olası gibi görünen yeni bir dizi görüşmenin arifesinde, İran'ın süper güçlerle nükleer yansa girmesini baltalamaya yönelik bu suikast hareketlerine cüret edenlerle, bu suikast hareketlerinin doğrudan arkasında bulunanların aynı güçler olduğunu belirtti ve bu güçlerin, ABD'nin CIA, ve İsrail'in Mossad olarak bilinen istihbarat teşkilâtları olduğunu ilân ederek, ABD ve İsrail'i suçladı."

"Dünkü suikast girişimleriyle beraber, İran'da, 2007'den bu yana üç bilim insanı öldürülmüş bulunuyor. Geçen Ocak ayında da Tahran'da, Dr. Mesut Ali Muhammedi, evinden çıktığı sırada patlayan bir bomba ile yaşamını yitirmişti. İran otoriteleri, bu suikastı henüz aydınlatamadı, ancak bu otoriteler, aynı zamanda, batılı istihbarat teşkilâtlarının, İran'ın sivil amaçlar için nükleer tesisler kurma hakkını, uluslararası nükleer yasa girme programının ve bu programlarını uygulama haklarını, İran'ın elinden çekip alarak yok etmeye çalıştığını ve bu teşkilâtların, İran'ın bu programlarını başarısızlığa uğratma girişimlerini sürdürdüklerini iddia ediyor. Bu baltalama hareketleri, ilk kurbanını İran bilimsel topluluğunun kalbinden seçti. İlk kurban, 2007'de, İsfahan nükleer merkezinde garip bir takım koşullar altında öldürülmüş olarak bulunan Ardeşir Hüseyinpur idi."

Bilim insanlarının öldürülmesinin nükleer silahlarla donanmış bir grup güç tarafından resmî bir politika haline dönüştürülmesi gibi bir olayın, tarihin hiçbir döneminde mevcut olduğunu hatırlamıyorum. En kötüsü de, söz konusu güçlerin, İran nezdinde giriştiği bu öldürme politikasını; teknoloji bakımından ondan kat kat üstün oldukları ve onunla yarışma kapasitelerinin ölçülemez boyutlarda olduğu halde, kültürel ve dinî nedenlerden ötürü, vatandaşlarının ölmeye her an hazır olduğu; onun da aynı akıl dışı ve suç içeren öldürme formülünü düşmanlarının profesyonel çalışanları için uygulamaya kalktığı takdirde ne olacağının tahmin bile edilemeyeceği, İran gibi bir İslâm ülkesine uyguluyor olmalarıdır.

İsrail, ABD, İngiltere ve diğer güçlerin, İran bilim insanlarına karşı organize ettikleri katliam uygulamalarıyla ilgili başka bazı ciddi vakalar da mevcuttur. Uluslararası medya bu olaylar hakkında kamuyu bilgilendirmemektedir. Rebelión web sitesinde 25 Ağustos 2010'da yayımlanan Christian Elia'ya ait bir makale, şu bilgileri vermektedir:

"İran yapımı insansız uçakların yapımcısı, babası olan İranlı bilim adamı bir patlama sonucu yaşamını yitirdi. O, ülkede hayatını kaybeden bilim insanlarının en sonuncusu. 'İnternette Reza Baruni'ye ait bir fotoğraf bulmak olanaksız bir şey. Ancak son birkaç gündür, adı, pek çok uluslararası yönü olan bir gizemin merkezine yerleşmiş durumda..."

Kesin olan tek şey, İranlı havacılık mühendisi Reza Banini'nin ölmüş olduğu. Geriye kalan her şeyin üzeri esrareniz bir pus tabakası ile örtülmüş durumda. Tüm endüstri analizcileri, Banini'yi, İslâm cumhuriyetine ait insansız araçların babası olarak bilmekte. 1 Ağustos, 2010'da, Banini'nin evi havaya uçuruldu."

"17 Ağustos 2010'da, (İsrail istihbarat teşkilâtı ile çok yakın bağları olan) Debka yayın organı, Banini'nin ölümü ve bu olayın oluş biçimi konusunda açıklayıcı şu haberi yayımladı: İranlı bir mühendisin evi, üç adet çok güçlü patlayıcı düzeneğin patlaması sonucu havaya uçtu. Banini cinayete kurban gitti."

"Fakat bununla karşılaştığında, en esrareniz vaka'nın, 11 Ocak 2010'da, İran merkezinde, Tahran Üniversitesi nükleer fizik profesörü Mesut Ali-Muhammedi'nin öldürülmesi olayı olduğu görülecektir. Profesör Ali Muhammedi, işine gitmek üzere evini terk ettiği sırada, motosikletine önceden yerleştirilmiş olan bir bombanın, uzaktan kumanda ile patlatılması sonucu öldü..."

CubaDebate web sitesinde yayınlanan bir makalede verilen haber, "İsrail, geçen hafta İranlı bir bilimciyi öldürdüğünü doğruladı," şeklindedir. "İsrail gizli servisi Mossad kaynakları, Mossad'ın, geçen hafta İran'ın merkezi Tahran'da yaptığı bir operasyonla, "Majid Shahriari'yi öldürdüğünü ve diğer bir fizikçi de yaraladığını" doğrulamıştır. İsrail gizli servisi yöneticileri, Tel Aviv'in kuzeyinde bir bölgede yer alan Gelilot karargâhında yaptıkları toplantıda, 'Bu, Mossad komutasının yaptığı en son sal-dınydı' kelimeleriyle, tatminkârlıklarını ifade ediyorlardı."

Mossad uzmanı İngiliz Gordon Thomas, İngiliz Sunday Telegraph gazetesine verdiği demeçte, İran nükleer programının önünü tıkamayı amaçlayan bu çifte cinayetin sorumlusunun İsrail olduğunu teyit etmiştir. "Thomas, İsrail'in son birkaç yıl içinde, İran nükleer projeleri üstünde çalışan İranlılara yönelik düzenlediği suikastların, Kidon (süngü) adı verilen bir birim tarafından gerçekleştirildiğini belirtmiştir. Yahudi gazetesi Yediot Ahronot'a göre, bu birim 38 ajandan oluşmaktadır. Bu ajanlardan beşi kadındır. Ajanların hepsi 20-30 yaş arası olup hepsi de İran dili Farsça dâhil pek çok dil konuşmaktadırlar. Hepsisi de, İran'a kolayca girip çıkma olanaklarına sahiptir. Bu ajanların üsleri Negev Çölü'ndedir."

Dünyadaki sol kesim, geçmişteki Diaspora günleri sırasında, İsrail halkıyla birleşerek onlarla dayanışma içine girmişti. İsrailliler, ırklarından ve dinlerinden dolayı eziyet gördüklerinden, pek çoğu devrimci partiler saflarında mücadele verdiler. Yahudilerin kitlesel olarak kapatıldıkları toplama kamplarını, Avrupa ve dünya burjuvazisi görmezden gelirken, dünya halkları, bu Yahudi esir kamplarını ve bunları kuran rejimi mahkûm etti. Bugünse, İsrail devleti yöneticileri, başka bir halk üzerinde soykırım uyguluyor ve gezegendeki en gerici güçlerle sıkı bağlantılar içine giriyor.

İsrail devleti yöneticileri ile Güney Afrika'nın eski nefret dolu Apartheid rejimi arasındaki sıkı bağların hala yaşayan mirası, temizlenmeyi, arındırılmayı bekliyor. 1975 yılında, ırkçı Güney Afrika devletinin saldırılarına karşı koyan Küba birliklerini vurması için nükleer silah yapımında Güney Afrika devletine gerekli teknolojiyi sağlayan, ABD ile işbirliği içindeki İsrail devletinden başkası değildi. Güney Afrika devletinin Afrika halklarına karşı beslediği hor görme ve nefret duygulan ile, milyonlarca Yahudi, Rus, Çingene ve diğer Avrupalı uluslardan azınlıkları Avrupa'daki toplama kamplarında katleden Nazi ideolojisi arasında, hiçbir fark yoktur.

İran devrimi olmasaydı -ki bu devrim, ABD'nin, düşmanı Sovyet süper-gücünün yanı başında bulunan ve ABD'nin askerî bakımından en iyi donattığı müttefiki olan, İran Şah'ı rejimini, silahlarından tamamen arındırıp silip süpürmüştür- bugün, nükleer silahlarla donatılmış olan devlet, İsrail değil, Şah'ın İran'ı olurdu. Yankilerin ve NATO'nun, Gezegen'in gelişmiş ülkelerinin çoğunun tüm petrol ve gaz gereksinimlerini karşılayacak kadar zengin rezervlere sahip bir bölgede kurmuş olduğu imparatorluğun çıkarlarını koruyacak ve gene aynı bölge halklarına karşı ABD'ye siper olma görevini üstlenecek temel ülke de, gene, İsrail değil, İran olurdu. Bu, neredeyse bitip tükenmek bilmez bir konu.

Fidel Castro Ruz, Küba eski devlet başkanıdır
Türkçeye Hatice Aksoy çevirdi - sendika.org

KAYNAK:
TURQUIE DIPLOMATIQUE, **MART 2011, SAYI: 25**